

На основу члана 6. став 1. Уредбе о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права („Службени гласник РС“, број 61/06 –пречишћен текст) објављује се, на српском и енглеском језику, Одлука Европског суда за људска права по представи број 46809/06 – Мирков против Србије, која гласи:

„ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

У ВЕЗИ СА ДОПУШТЕНОШЋУ

Представке број 46809/06

Владета МИРКОВ против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), на седници већа од 2. марта 2010. године у саставу:

Françoise Tulkens, *председник*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
András Sajó,
Nona Tsotsoria, *судије*,
и Sally Dollé, *секретар Одељења*,

У вези са предметном представком која је поднета 7. новембра 2006. године,

У вези са дописом подносиоца представке од 6. маја 2009. године,

После већања, доноси следећу одлуку:

ЧИЊЕНИЦЕ

Подносилац представке, г. Владета Мирков, је држављанин Србије рођен 1955. године и живи у Београду. Владу Србије (у даљем тексту „Влада“) заступао је њен заступник, г. С. Царић.

Чињенице предмета, како су их стране доставиле, могу се сумирати како следи.

Неодређеног дана 2004. године подносилац представке је покренуо управни поступак у коме је тражио да му се додели пензија.

Овај захтев је одбијен 11. августа 2004. године одлуком Филијале у Београду Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених (у даљем тексту „Фонд“).

После три враћања предмета на нижу инстанцу, ову одлуку Фонда су потврдили Дирекција Фонда и Окружни суд у Београду 27. јула 2007. године, односно 26. новембра 2007. године.

Подносилац представке је 8. јануара 2008. године поднео захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке Врховном суду, где изгледа да предмет још није решен.

ПРИТУЖБЕ

Према члану 8. Конвенције и члану 1. Протокола број 1, подносилац представке се жалио да су му повређена права на рад, односно пензију. Он се, такође, жалио што му пензија још није додељена.

ПРАВО

Представка је прослеђена Влади према члану 6. став 1 Конвенције, у вези са процедуралним одуговлачењем, а поводом захтева подносиоца да му се додели пензија.

Секретаријат је 6. маја 2009. године примио допис од подносиоца представке у коме је навео да нема интереса да се жали по основу дужине поступка.

Суд сматра да се, у тим околностима, може сматрати да подносилац представке више не жели да се жали у вези са тим, како је предвиђено чланом 37. став 1 (а) Конвенције. Стога, у складу са чланом 37. став 1 *in fine*, Суд сматра да не постоје посебне околности у вези са поштовањем људских права како је дефинисано Конвенцијом и Протоколима уз њу, које би захтевале да се разматрање представке настави.

У вези са осталим притужбама које је подносилац представке покренуо, у оној мери у којој су оне сагласне са Конвенцијом, Суд примећује да изгледа да спорни поступак још није решен и да је, представка недопуштена због неисцрпљења домаћих правних средстава, према члану 35. ст. 1 и 4. Конвенције.

Из тих разлога, Суд једногласно

Одлучује да притужбу по члану 6. став 1 Конвенције скине са листе својих случајева.

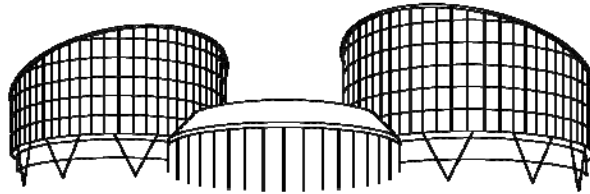
Проглашава остали део представке недопуштеним.

Sally Dollé

Секретар

Francoise Tulkens

Председник

**EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME**

SECOND SECTION

DECISION

AS TO THE ADMISSIBILITY OF

Application no. 46809/06
by Vladeta MIRKOV
against Serbia

The European Court of Human Rights (Second Section), sitting on 2 March 2010 as a Chamber composed of:

Françoise Tulkens, *President*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
András Sajó,
Nona Tsotsoria, *judges*,
and Sally Dollé, *Section Registrar*,

Having regard to the above application lodged on 7 November 2006,
Having regard to the applicant's letter of 6 May 2009,
Having deliberated, decides as follows:

THE FACTS

The applicant, Mr Vladeta Mirkov, is a Serbian national who was born in 1955 and lives in Belgrade. The Serbian Government ("the Government") were represented by their Agent, Mr S. Carić.

The facts of the case, as submitted by the parties, may be summarised as follows.

On an unspecified date in 2004 the applicant initiated administrative proceedings, requesting the grant of a pension.

On 11 August 2004 this request was rejected by a decision of the Belgrade branch of the State Pension and Disability Fund (*Republički fond za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih*; hereinafter the Fund).

Following three remittals, on 27 July 2007 and 26 November 2007 the Directorate of the Fund and the District Court in Belgrade upheld the Fund's decision.

On 8 January 2008 the applicant filed an appeal on points of law (*zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke*) to the Supreme Court, where the case appears to be still pending.

COMPLAINTS

Under Article 8 of the Convention and Article 1 of Protocol No. 1, the applicant complained that his right to work, as well as his right to a pension, have been violated. He also complained about not yet being granted a pension.

THE LAW

The application had been communicated to the Government under Article 6 § 1 of the Convention, regarding the procedural delay in the applicant's proceedings regarding his request for a pension.

On 6 May 2009 the Registry received a letter from the applicant in which he stated that he had no interest in pursuing his complaint of length of proceedings.

The Court considers that, in these circumstances, the applicant may be regarded as no longer wishing to pursue this matter, as understood by Article 37 § 1 (a) of the Convention. Thus, in accordance with Article 37 § 1 *in fine*, the Court finds no special circumstances regarding respect for human rights as defined in the Convention and its Protocols which would require its continued examination.

As to the other complaints raised by the applicant, insofar as they are compatible with the Convention, the Court notes that the impugned proceedings appear to be still pending and are, as such, inadmissible for non-exhaustion of domestic remedies, pursuant to Article 35 §§ 1 and 4 of the Convention.

For these reasons, the Court unanimously

Decides to strike out the complaint under Article 6 § 1 of the Convention;

Declares the remainder of the application inadmissible.

Преузето са <http://www.zastupnik.gov.rs/>

Sally Dollé
Registrar

F. Tulkens
President^{cc}